

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINECA.

Pretulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungari'a pe an . . 5 fl.—cr.
 „ „ „ „ „ jum. anu 2 „ 50 „
 Pentru Romani'a si strainetate pe an 14 franci
 „ „ „ „ „ j. a. 7 franci

Pretulu insertiunilor:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu
 cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte
 4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondintiele sè se adreseze la Redac-
 tiunea dela

„BISERIC'A si SCÓL'A“

Èr banii de prenumaratiune la

TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.

Necazuri din satele nóstre.

(Continuare.)

Spre a poté contribuí la delaturarea si ster-
 pirea nentielegeriloru, ce graséza in multe co-
 mune de ale nóstre, este neaperatu de trebuintia,
 cá se cantam isvorulu, si respective isvórele a-
 cestoru nentielegeri.

Dupa cele ce am potutu observá si esperiá
 in diferite párti ale eparchiei tóte necazurile de
 prin multe comune provinu mare parte din urma-
 tórele cause, si anume:

1) Din lips'a de ocupatiune, din lips'a de
 cugetare seriósá la impregiurárele oficiale si pri-
 vate, in cari ne gasimu, precum si la viitoriulu,
 care ne ascépta.

Va surprinde pre multi din cetitori, ca noi
 aici venimu, si constatámu la functionarii din
 parochia, lipsa de ocupatiune, cand tóta lumea
 scie, ca fiacare dintre densii si-are unu cercu de
 activitate, normatu prin insusi oficiulu, ce-lu póta.

Are cuventu, si este fórté la locu o astfeliu
 de observare. Asia este, si asia ar trebuí se si fia.

Din intemplantare inse fiacare oficiu se póte
 portá si indepliní in o suta si o mia de forme.
 Fiacare lucru se póte face si mai bine, si mai
 putiennu bine si mai reu; dar ori cum lu-vei
 face, este facutu, si dupace l'ai ispravitu odata,
 ti-da titlu, se credi, si se dici, ca ti-ai indeplinitu
 detorinti'a, te-ai scapatu, si nimenea n'are se-ti
 bage nici o vina.

Apoi chiar oficiele de preotu si de invetia-
 toriu sunt de o astfeliu de natura, incát totulu
 depinde in prim'a linia dela inim'a, cunoscintiele,
 si preste totu calitatile individuali ale oficianu-
 lui. Daca acest'a scie, se fia la inaltimea missiu-
 nei sale, lucrulu merge bine, si rezultatele acti-
 vitatii sale le poti vedé cu ochii. In casulu a-
 cest'a fiacare functionariu este destulu de ocu-
 patu, si abia are timpulu fisicu, se-si indeplinésca

agendele sale oficiale si afacerile sale private.
 Daca inse preotulu, seau invetiatoriu le face
 tóte cele ce sunt impreunate cu oficiulu seu nu-
 mai asia, ca se póta dice, ca le-a facutu, atunci
 este inte gat'a cu ele; si avendu multu timpu
 liberu, indata este esupusu ispitei, de a priví si
 studiá pré multu ceea ce facu altii, a-se mai
 scapá ici colea cu câte o observare, a mai face
 câte o gluma, a mai vorbí de reu pre altulu, si
 atunci merulu de cérta este gata, mai cu seama
 daca si celu ce se semte vatamatu este tocma
 asia de putiennu ocupatu, cá si celu ce lu-vor-
 besce de reu.

Astfeliu se incinge usioru toculu intre densii,
 cu atát mai vertosu, cu cât la lips'a de ocupatiune
 se mai adaoge a dóu'a cauza, si anume:

2) Lips'a de venitu in mesur'a asceptata
 si dorita, carea de regula face pre ómeni reu
 dispusi si nemultiemiti cu starea si sórtea in ca-
 rea se afla.

Este apoi in genere cunoscutu, ca omulu
 nemultiemitu cu sene invidiéza pre tóta lumea,
 si acésta invidia i-potentiéza nemultiemirea, si-lu
 face si mai dispusu de cérta si nentielegere.

3) Ca a trei'a cauza ni-se infacisiéza ner-
 vositatea timpului, in carele traimu. Impregiurá-
 rile, in cari ne gasimu noi, au facutu, cá fiacare
 omu se aiba o multime de pretensiuni. Astadi
 fiacare omu vrea se traiésca cât mai comod, si
 se nu-se retraga dela nimicu. Inventiunile cele
 multe si industri'a de fabrica au produsu apoi o
 multime de lucruri bune si frumóse, cari tóte
 usioru ne potu conduce in ispita, ca se-le cum-
 perámu, fórté de multe ori fara se ne intre-
 bámu, daca ne da man'a, si ne ajuta si pung'a,
 ca se potemu aruncá asia de usioru banii pre
 ele. Cumperámu astadi, cumperámu mane ast-
 feliu de lucruri, mai facemu si datorii, ne de-
 prindemu la o viétia molesita si molesitória, si
 rezultatulu nu póte fi altulu, decât lips'a si ne-

cazulu, si cu ele o nervositate, carea ne face imposibili de a-ne mai ascultá in pace si in linisce unulu pre altulu, si a mai avé in actiunile nóstre rabdarea, carea se recere.

Nu vomu trebui se spunemu noi apoi, ca cu omulu nervosu nu mai poti vorbi. Tóta lumea scie, ca unui astfelu de omu, ori i-faci pre voia tóte, ori se te duci, si se nu-ti faci lucru cu elu, daca nu voiesci se-te certi. Functionarii din parochia avendu lucru unii cu altii in fiacare di sunt indata espusi la certe si nentielegeri, si apoi intrate acestea odata intre ei o ducu pana in alu noualea si alu diecelea neamu, daca din norocire nu se gasesce nimenea, carele prin unu deosebitu tactu si maniera, se fia in stare se curmeze aceste divergintie.

Langa tóte acestea se mai adaoge:

4) Unu defectu de rasa. Suntem poporu de rasa latina. Ne aprindemu iute, si avemu o fantasía fórte desvoltata. Daca ne-a intratu odata in capu, ca cutarele nu ne vede cu ochi buni, seau ne sta in cale, atunci ori ce ar face elu, nu numai ca nu ne satisface; ci tocma din contra in fiacare pasu alu lui vedemu o lovitura pentru noi, si apoi ajutati de fantasia ne mai intipuimu, si i-ascrimu pecate, despre cari celu pretinsu vinovatu nici n'a visatu nici odata. Pre acésta cale mergendu inainte, este pré naturalu, ca ómenii pana-i lumea nu mai potu veni la intielegere si armonia; dincontra animositátile si divergintiele se alimentéza, si se urmarescu in infinitu.

* * *

Voru fi mai multe astfelu de cause; dar se-le lasámu de asta data, si se pasimu inainte spre tient'a, ce ni-o am propusu.

Am disu, ca administratiunea bisericésca cu tóta bunavointi'a singura nu póte face, se dispara nentielegerile din unele comune. Am aretatu si motivulu pentruce, si anume ca administratiunea indreptéza ceea ce vede, cecace póte, si pana unde ajunge; si am pretinsu, si pretendemu, ca in punctulu acest'a se vina in ajutoriu administratiunei societatea. O facemu acést'a cu dreptu cuventu.

La noi s'a accentuatu, si se accentuéza fórte adesea si in presa si in adunàrile nóstre, ca biseric'a are fórte mari merite pentru poporulu romanescu. Audiendu aceste frase frumóse repetiendu-se de atâtea ori, ai trebui se credi, ca la noi functionarii bisericei se bucura de o deosebita stima din partea inteligintiei mirene, carea scie se apretiuésca chiamarea, ce o au densii cá functionari ai bisericei in sinulu poporului.

Sunt, constatámu cu bucuria, intre inteligentii nostri ómeni, facia de cari trebue se avemu totu respectulu — cari iubescu, si stiméza biseric'a,

cinstescu pre preoti, pre invetiatori, si cu unu cuventu sunt cu trupu, cu sufletu pentru biseric'a si asiediemintele ei. Sunt apoi inse din netericire intre domnii nostri o seama de ómeni, cari desi parte mare fii, seau nepoti de preotu, crescuti cu prescura romanésca, — habar n'au de biseric'a, seau de popa, seau de dascalu.

Prin concursulu acestoru ómeni s'a formatu apoi la noi unu curentu fórte periculosu, carele sustiene, ca biseric'a si functionarii ei au numai intr'atát'a ratiune de a fi, încât servescu altoru scopuri, dupa densii multu mai mari, de cum sunt scopurile, ce le urmaresce biseric'a si scól'a dupa adevera'ta loru menitiune si chiamare.

Ca o urmare naturala a acestui curentu nise infacisiéza faptulu, ca pop'a si dascalulu dela sate mai numai atunci are cautare, daca este vorb'a, cá cutare domnu de acésta categoria se-se inaltie la vre o trépta cu ajutoriulu poporului, seau se obtiena vre unu altu favoru personalu. In astfelu de casuri pop'a si dascalulu dela sate nu se mai póte scapá de visite si de complimente, ér dupa pace a trecutu tergulu, nu-i mai cunósce nimenea.

Daca intre astfelu de impregiuràri succedu lucrurile bine, tóta lumea are meritu, numai pop'a si dascalulu nu; ér daca nu succedu, atunci hotiulu de pagubasiu nu este altulu, decât pop'a si dascalulu. Se audi apoi atunci la epitete, se audi la cuvinte, ce li-se arunca in fatia!

Este pré naturalu, ca tractandu si privindu unii domni din orasie in acestu modu si cu astfelu de intentiuni pre functionarii bisericesci si scolari dela sate, — fiacare dintre densii si-da trud'a, ca se apara, cum se dice „popularu,” se aiba, si se-si formeze unu cercu de ómeni, pre cari se-i póta numi ai sei, si pre cari se póta contá intre tóte impregiuràrile.

Pre acesti ómeni ii-menagéza apoi in tóta form'a, ii lauda, ii-inaltia la tóte ocasiunile, si daca aru avé densii ori-ce defecte si ori-ce pecate, tóte li-le iérta, pentruca asia pretinde „caus'a santa,” care cauza adesea este redusa numai la impregiurarea, pre carea o am amintitu mai nainte.

Daca ar remané lucrulu numai intratát'a, póte ca n'ar involvá in sene o primejdia atât de mare, dar necazulu este faptulu psihologice constatatu, ca altcum vedu, si privescu ómenii faptele acelor'a, pre cari ii-iubescu, si menagéza, decât pre ale acelor'a, facia de cari credu, ca le stau in cale, seau le sunt chiar dusimani ai loru, seau ai ómeniloru loru.

Astfelu nu arare ori se póte intemplá, ca ómeni nevinovati suferu pre nedreptu grele vatamàri numai din caus'a, ca N. N. i-a descrisu reu prietenului, seau patronului seu dela orasiu.

Éta dara, ca societatea, chiamata a curá relele, se lasa sedusa pré adese ori si manata pre

unu povérnisu, pre carele aflându-se însasi promovéza nentielegeri si certe între ómenii, cari aru trebui se traiésca in cea mai buna armonia.

* * *

Langa tóte acestea se mai adaoge inca o impregiurare fórte regretabila.

La noi pres'a dispune in genere de putiene medilóce materiale Astfelu jurnalele nóstre nu au totdeún'a atât'a personalu, ca se póta satisfice trebuintelor. Le vine deci bine, jurnalelor, daca li-se tramite câte o corespondentia, seau câte o noutate din cutare comuna, seau din cutare parte. Din nefericire inse mai adese ori trimitu ómenii dela sate astfelu de corespondentie, seau noutati, numai cand sunt interesati, si mai cu seama, cand vreau se laude pre unii, si se hulésca pre altii. Daca a avutu o nentielegere in cutare satu pop'a cu dascalulu, la noi nu este lucru de mirare, daca acésta fapta frumósa o cetesci dupa dóue, seau trei dile in o corespondentia, tendentiósa, publicata in cutare, seau cutare jurnalul, in carea se dice, ca „bravulu invetiatoriu x a fost paralisatu in actiunea sa de mare importantia pentru poporu prin intrigele urgisitului de popa y,“ seau vicevers'a. De multe ori vadindu-se dupa atari corespondentie, scrise cu multa verva adeverat'a stare a lucrului, totulu se reduce la impregiurarea, ca in fapta nici nu s'a tractatu de o cauza comuna; ci ómenii au avutu o mica nentielegere in cutare cestiune de unu caracteru cu totului personalu, si importantia cea mare i-o a dat'o numai fantasi'a, seau cine scie ce felu de intentiuni ale corespondentelui.

Intre astfelu de impregiurari, se-ntielege de sene, ca favorisandu-se si inaltandu-se prin presa unii, si desconsiderandu-se, seau chiar despretiundu-se altii, se nutrescu si mai departe, si se potentiéza in mesura si mai mare certele, ce si de altcum existau între densii.

„Unde samini ventu, nu poti secerá alt'a, decât furtuna.“ Astfelu nu este nici o mirare, daca ne plangemu, ca trebile nu ne mergu bine, si daca in cauzele cele grele comune, nu ne gasimu cu totii umeru la umeru, ci apucámu unul in drépt'a si altulu in steng'a.

Si durere, totu asia ne va merge, pana cand nu ne vomu invetiá a-ne stimá unii pre altii dupa adeverat'a nóstra valóre; si pana atunci, pana cand pre cutarele, pentrucá de, a facutu si elu dóra unu pasu, care nóue nu ne convine, lu-vomu timbrá de „ticalosu si prapaditu,“ si chiar vomu face apelu la lume, ca se-lu escomunice din sinulu seu; si nu ne vomu deprinde, ca in unu astfelu de casu se-lu indreptámu prin o maniera, prin carea sè-se lase a fi indreptatu.

* * *

Intrebarea principala in punctulu acest'a este, ca voimu noi se fimu o biserica puternica si unu poporu, carele se ponderámu?

Acést'a o dorimu cu totii fara indoiéla, dar daca o dorimu, atunci, credemu noi, detorinti'a tuturor este, cá cu o óra mai nainte se-ne schimbámu manier'a, si intieptiunea, ce ni-o dictéza timpurile grele, in cari traimu, se ne inspire la toti unu modu de viéti'a si activitate, prin carea in totu loculu se potemu indreptá ceea ce vedemu, ca nu este bine astadi.

Suntemu putieni si la orasie si la sate, este trebuintia de toti, si fiacare si-are loculu seu. Se umblámu deci in tóte ale nóstre astfelu, ca pre toti se-i dobendimu.

(Finea va urmá.)

Dela antaiulu congresu

alu mediciloru, veterinariloru si farmacistiloru romani, tienutu in 6 7 si 8 Octomvre st. v. in Bucuresci.

(Corespondintia originala a „Biserice si Scoléi.“)

Totu ce tinde spre inaintarea binelui poporului romanescu incupe in cadrulu revistei nóstre, mi s'a disu odata, si prin urmare o mica dare de seama despre lucrarea congresului medicalu romanu cu atât mai vertosu are locu, căci multe s'au facutu acolo intru prosperarea tieranului romanu.

Program'a lucrariloru a cuprinsu teme de unu interesu mai multu generalu, decât profesionalu-egoistu alu membriloru. Ca se nu amintescu decât temele despre „Desinfectiunea caseloru a vestmintelor si a aerului pentru a preveni si combate bólele lipiciose“ tratata cu multa ernditiune de profesorulu Dr. Felix. Apoi despre colera Dr. Marcoviciu a vorbitu 2½ óre fiindu ascultatu de unu publicu de specialisti si de galeriile pline de totu ce avea mai distinsu tiér'a romanésca. S'a discutat in tóte variantele tem'a despre sanatatea poporului tieranu. S'a constatat si acuma ca trei vermi infricosiati rodul corpulu tieranului: *alcoholismulu*, *adeca beti'a*, *sifilisulu*, *adeca bólele rusinóse si pelagra*, pre care poporulu in tiéra o numesce „pîruiala.“ Acést'a se nasce, dupa cum e constatat din traiulu precumpanitoriu de porumbu si inca de porumbu stricatu. La noi cu tóte ca se manca multu porumbu de populatiunea rurala, ból'a acést'a nu e cunoscuta. E de miratu indolenti'a ce arata tieranulu fatia de acésta bóla infricosia. Se póte asemená cu nepasarea podgoreniloru nostri de filoxer'a viiloru. Acesti'a ca si acei'a nu dau nici o importantia bólei, de care lumea inteligenta se preocupa cu nedumerire.

Interesanta si deodata intristátore a fostu tem'a doctorului Mancasiu din Bacau „Despre descrescerea populatiunei crestine si crescerea celei jidove in partile de catra Moldov'a“. S'a constatat, ca pana la finea secolului populatiunea romana a peritu, si Moldov'a nu va mai avea decât ovrei. Autorulu crede a fi afluat cauzele acestui desastru nationalu in vitiile romaniloru: de a se casatori tardiu si a trai

in concubinatu, de a-si lapad'a fructulu pântecelui, sean de a împedecă conceperea, in fine de a nu se caută prin medicu si de a nu avé cunoscentie higienice, tôte acestea vitii si defecte lipsescu la populațiunea ovrească. Dr. Felix afla caus'a reului mai vertosu in miser'ia romanului, provenita din lips'a meseriilor, căci daca pamentulu nu rodesce, romanulu pere, precand ovreulu si-gasesce totdeun'a lucru pentru meseri'a ce a invetiatu.

Trei dile au duratu desbaterile congresului si in acestu timp, eu unulu, carele am mai luat parte si la alte congrese, potu marturisi ca s'a lucratu mai multu decât se asteptă.

Din conclusiunile, ce au luat congresulu, aministim pre urmatórele :

1. Sè se cêra dela guvern u oprirea medicamentelor secrete d'a trece in tiêra. In adeveru e grozava acést'a importatiune periculôsa. De 4 miliône de franci se aduce in Romani'a medicamente straine, de cari se publica prin gazete, si facu multu reu prin compositi'a loru prôsta.

2. A se numi o comisiune permanenta pentru a studiă o bôla de specia bovina, carea numai in Romani'a s'a observatu, si din care cauza tiêr'a are mari perderi.

3. A se deschide o colecta pentru redicarea unui monumentu reposatului Dr. Davila.

In fine s'a decisu imprimarea tuturor lucrărilor congresului intr'unu singaru volumu ; ér congresulu viitoriu se va tiené iu anulu 1886 in Iasi.

Banchetulu, ce s'a tienutu spre inchiaiare n'a multiemitu pre nimenea. Au lipsitu persônele, ce trebuieu invitate din onóre. Bratianu si Flev'a, primariulu Bucuresciloru, cari ambii au felicitatu congresulu, celu d'antaiu in numele regelui si a reginei; ala doilea in numele comunei Bucuresci — nu trebuiau se lipsesca dela banchetu. Apoi n'a multiumitu banchetulu nici prin bucatele si beuturile servite. Putienu si de o calitate prôsta si pentru sum'a de 20 franci de persôna. In dône ciasuri n'a mai remasu omu la masa, toti s'au imprasciatu, facend aspra éritica hotelierului speculantu.

Nu potu retacé unu episod petrunderiu, i-vitu cu ocasiunea banchetului. In sala se află bustulu lui Davila. Toastele oficiôse si neoficiôse se perondau producend aplause multu putienu banale. De odata se scôla Dr. Grigorescu din Romanu, si ridica paharulu pentru „celu ce nu se afla decât cu imaginea s'a intre noi, dar care are celu mai mare meritu, că suntemu ce suntemu, si că ne-am potutu astadi adună in congresu.“ Cuvintele sincere, glasulu tremurand a-prôpe gemetoriu, gesturile indreptate spre figur'a maiestôsa a multu inbitului Davila au petrunsu tôte inimele. Ne-a misicatu cu deosebire pros'a de inchiaiare : „Tu ai fostu adeveratulu nostru parinte, tu ne-ai facutu scôla, tu ne-ai dusu de mana la ea, si totu tu apoi ne-ai datu mijlôcele, cu cari se servimu tiêr'a nôstra. Nu te vom uită nici chiar in mijloculu veseliei nôstre, vecinica se fia memori'a ta. Copii tei beau in memori'a parintelui loru Davila !

Dr. Vuia.

Omulu crestinu.

(Fine.)

III. Despre pecatu in generalu.

Cât de primejdiosu e pecatulu, ne putemu convinge din urmarile caderei stramosiloru nostri. Ca

se cunoscemu inse cât de aspru pedepsesce Dumnezeu pecatulu de môrte, trebue se ne reogindamu inaintea nôstra tôte peccatele câte le-am facutu, ca aducendu-ne aminte de urmari, se ne pocaim, cerend dela Ddiu ertarea loru.

Pune inaintea sufletului anii tineretieloru, cari se numescu anii nevinovatiei, cum m'am purtatu in acea viétia la cas'a parintiloru, in mijloculu fratiloru, in scôla, in biserica si in tôte jocurile mele ? Ôre nu trebue se strigu : „Numai copi'u micu am fostu inca, si totusi am fost peccatosu.“ Examinezu viétia mea ca june, — etatea inaintata cu timpulu — ce am facutu ? cum am traitu ? cum am folositu timpulu scumpu ? ce progresu am facutu in scôla ? cum stau in smereni'a, religiunea si nevinovati'a ? mai odata mi-revoca in memoria tôte lucrurile facute in viétia mea, din copilaria pana in momentul presinte, si vedu că o multime de peccate am facutu : „M'au impresoratu retele, cari n'au numeru s'au inmultitu preste perii capului.“

Si intre atâtea peccate, cari mi-acoperu tôte viétia cu nisce nori grei, mi-aflu si de acelea cari sunt de môrte ? Am sciutu eu inca in tineretie, că a face un'a séu alt'a e peccatu, si totusi am facutu ? nu am fostu admoniatu si condusu pe calea buna ? dar totdeun'a am contrastatu admoniariloru folositorie, urmandu numai poffelor si vointiei mele libere. Seau pôte pecatulu mi-au promis norocire mare, bucuria si indestulare ? intru adeveru de multe ori numai din perdere de timp am comis peccatulu, ca cu cutezanti'a mea se me potu lauda. Si in ce au constatu acele motive, pe cari mi-am basatu laud'a ? O ! mesiescu a insiră acele motive, căci se numera intre cele 7 peccate de capetenia ; me infiozeza cand recugetu la acea viétia deositoria. Preste tôte mi-pare reu, ca la multi am produsu superare. „Vai de acelu omu, prin care vine peccatulu.“ (Mat. 18.) Intru adeveru mare peccatosu sum dela inceputulu vietiei mele. Dômn ! mi-pare reu din adenculu animei, ca pre tine fiintia mai inalta te-amu vatamatu asia de greu. Indurate spre mine Dômn dapa mare indurarea Ta.

Voescu a medită asupr'a peccatului : Cine se vatama prin peccatu si de cine ? De ce vatama si cu ce ?

Cine se vatama prin peccatu ? Dumniedieu. Prin cine ? prin omu. Cine e Dumniedieu ? cine e omulu ? Marimea vatamarei trebue se o masuramu de dapa persôna vatamata. Cand vatamamu unu servitoriu e reu ; dar e mai mare peccatu cand vatamamu pre regele, persôn'a cea santa. Dar cine e Ddiu ? „Domnulu Domniloru si regele regiloru, inaltime nefinita, inaintea carui'a disparu toti principii pamentului, m'a chiar toti santii angeri ai ceriului. Inaintea créatoriului, tôtea creatur'a e ca unu stropu de apa in o védra. Ce e dar omulu facia de Ddiu ? „Eu inca sum omu muritoriu — dice Solomonu in cartea intieptiunei — din acelu genu, carele s'au creatu din pamentu. Nascutu, si eu am folositu aerulu de comunu.“ Si ce e continuarea vietiei omenesci ? caten'a osteanelor si a peccatoru : Fôme, sete, caldura, suferintie, morburi de môrte, acele legiône de inimici, cari in modu schimbatiu neajasescu in continuu trupulu omenescu. Pofte primejdiôse, patimi, suferu sufletulu, pana cand dapa multe lupte se desparte de trupu, ca presentandu-se inaintea judelui Dumniedieu se-si iea resplata faptelor sale. „Pamentu esci si in pamentu te vei întôrce.“ Din acést'a consta omulu, fie acelu rege, ori seracu ; creatura ôrba si neputinciôsa,

ea care nu p^ote face nimicu, nu vede nimicu nici nu posiede ceva. Acestu verme neputinciosu cut^oza a vatem^o pre Dumnedieu? creatorulu tuturoru fapturiloru, sub puterea carui^a stau t^ote, c^oci t^ote elu le-au creatu; pentru aceea t^ote creatiunile i-servescu si implinescu voi^a lui. Ce face inse omulu, cand pecatuesce? „Nu implinesce voi^a lui“ elu asia vorbesce ca Faraonu: „Cine e acelu Domnu, de a carui cuvinte se ascultu? Nu cunosc pe acelu Domnu“ ce cuventu indresnetiu, Dumnedieu atotputernicu, carele cu cuventulu p^ote nimici lumea, totu-si vermele pamentului se inarm^oza contr^a densului, si intinde man^a si lupta contr^a lui. Dumnedieu celu dreptu si santu, carele uresce pecatulu mai pre susu de t^ote, si totu-si omulu c^ond de usioru cuprinde comiterea pecatului. Intru adev^{er}u, pecatosulu nu scie ce face, de aceea sant^a scriptura pe unulu ca acest^a i-lu numesce nebuⁿu: „Numai nebuⁿulu dice in sufletulu seu, nu este Ddieu! Christosu inse pe lemnulu crucei dice: „Parinte sante, *er^ota-le loru, c^oci nu sciu ce facu.*“ (Luc^a 23, 24.)

Dar asia sunt de pretio^se obiectele, pentru cari se comite pecatulu de m^orte? O! cea mai mare parte e o cauza indemn^osiat^oria, bucata de auru, fumulu on^orei, pentru cari ne nisuimu, des^ofat^ore dejosit^oria, in care voimu a traⁱ; pentru astfeliu de obiecte contradicema amicitiei lui Dumnedieu, abdicendu de fericire eterna, in tocmai ca Esau, carele pentru unu blidu de linte au abdisu de dreptulu seu. Doband^osc^a, omulu o imperatia prin pecatu, totu-si ar fi putiena dobanda, pentru c^ond bunatatea lui Dumnedieu facia de noi mai multa ajunge dec^otu ori ce imperatia in lume. C^oci: „Ce folosu are omulu deca dobandesce lumea t^ota, perdindu-si sufletulu seu.“ (Mat. 1. 26.) Totu-si pecatosulu nu dobandesce lumea t^ota, nici nu poftesce at^ota. Pentru folosu provisoriu, o ti^ora lauda, din patima pecatuesce.

„Ce mi veti d^a mie au disu Iud^a venzatoriulu catra farisei, si ve voiu d^a voue pre Dlu si invetatoriulu meu“, si l^au vendutu pre Dumnedieu omulu, ca pre unu servitoriu cu 30 de argenti. Cu dispretiu trebue se privimu la aceste motive de tradare, prin care asia de putienu s^a pretiuitu Dumnedieu omulu. Ori ce obiectu va pretiui omulu mai multu, de c^ond pre Ddieu, pre ac^ol^a si-lu insusiesce de Ddieu. Deca omulu se nisuesce dupa marire, ac^ost^a si-o insusiesce de Ddieu. Deca totu traiulu vietiei si-lu afa in mancare si beutura, atunci f^olele i-este Ddieu. „E^ota Dumnedieii tei“ putem strig^a cu Ieroboamu, catra pecatosu; e^ota chipulu teu cioplitu, pre carele l^ai adoratu mai multu de c^ond pre Ddieulu celu viu. „Pre cine voiti se ve eliberezu, — au disu Pilatu catra iudovi — pre Varav^a seu Isus ce se dice Christosu; si inse strigau, pre Varav^a.“ (Mat. 27. 17. 21.) Cum? Voi pretiuiti mai multu pre unu furu si talhariu, de c^ond pre Isus celu dreptu, Fiulu lui Ddieu? Fii liniscitu o crestine! si aduti aminte ca pentru cele mai dejosit^orie obiecte ai vatamatu pre Dumnedieulu teu. „Auditi ceriuri si asculta pamentule! c^oci dice Domnulu; Fii am crescutu si i-am premaritu, *er ei m^au despretiuitu.*“ (Isai^a 1. 2.)

De aceea se vatama Ddieu prin pecatu, c^oci chiar fii sei lu-indrept^oza in contra lui, deci e in legatura cu cea mai dejosit^oria nesupunere. Cand Iuliu Caesar au vediatu intre resculatii, cari s^au aradicatu asupra lui si pe fiulu seu adoptatu Brutus — pre carele l^au provediatu cu t^ote bunatatile, — asia

au slabitu in puteri, in c^ond nu au potutu s^e se apere in contra inimiiloru, si i-au fost mai mare durerea, de c^ond pumnalulu resculatiloru, c^oci au vediatu intre densii si pre Fiulu seu. „Si tu fiele“ au strigatu. Ce nemultiamire grozava, carea e mai mare din partea pecatosului, carele vatama nu numai pre Ddieu, ca celu mai mare binefacatoriu alu seu, ci chiar binefacerile le folosesc spre vatamarea Lui. De c^ote ori pecatuesce omulu, abus^oza de acele bunat^oti, cu cari Ddieu l^au daruit: voi^a, semtiulu, priceperea, vorb^a si cugetulu. Ac^ost^a e multiamirea, c^oci Ddieu au facutu pre o^ond din nimicia, l^au facutu finta p^oicipatoria, l^au creatu dapa chipulu si asemenarea lui? In ac^osta pozit^one l^au t^otenutu si-lu tiene, nu c^ond d^ora ar av^e lipsa de elu, ci ca s^e se bucure si premar^osc^a prin treasulu. Si omulu ac^ost^a vi^oti^a indelungata au folosit^o spre vatamarea lui Ddieu, prin ce au comis pecatu preste pecatu. Cum p^ote omulu vatam^a pre Ddieu creatorulu seu, fara de care nu ar fi sustienetoriulu, fara care nu ar pot^e esist^a, conducatoriulu fara a carui gratia nu ar traⁱ? Acestu Ddieu si Mantaitoria, din am^ore catra genulu omenescu, s^au pogoritu din ceriu, facendu-se omu, a versatu lacrimi in iesle, versandu-si chiar si sangele pre lemnulu crucei. Si totusi omulu nu s^a sfitu a si impreun^a sufletulu seu cu multe pecate, prin ce au restignitu de nou pre Mantaitoriulu seu, batjocorindu-lu, calcandu cu pici^orefe scumpu sangele Lui.

Acum se trecu fugitivu preste bunat^otile, de cari s^au impartasitu omulu prin faptele Mantaitoriului: l^au chie^omatu la crestinatate, l^au impartasitu cu santulu Boteza, inbracandu-lu cu hain^a nevinov^oatiei, i-a datu unu angeru langa sine ca pazitoriu; au pusu asiezamentulu taineloru, marturisirea, cumin^ocatur^a, prin a caroru impartasire s^au fi facutu sant, e^ota cu c^ote bunat^oti s^au imbracatu omulu de catra Ddieu, si t^ote acestea le-au folositu spre ingramadirea pecatelor; admoniarea parintiloru o amu folositu spre vatamarea lui Ddieu, spre a infige sulit^a in inim^a lui Christosu. „Saul Saul! de ce me gonesci.“ Ac^ost^a nemultiamire a strapunsu inim^a lui Isus, de aceea au plansu asupra Ierusalimului: „Ierusalime! Ierusalime! de c^ote ori am voitu se aduna fii tei, precum aduna gain^a sub aripele ei puii sei, si nu ai voitu.“ (Mat. 23. 27.)

Sufletu nemultiamitoriu! astfeliu resplatesci creatorului parintelui teu, pentru bunat^otile ce ti-le-au datu? Cum de f^ointiele ne^ouventat^orie, vediatu faptele mele pecat^ose, nu m^au omoritu? Cum de s^orele nu si-au intunecatu razele sale, pamentulu nu si-au denegatu rodulu seu, deschidindu-se nu te-a inghititu? D^omn^e cum se-ti multiamescu, c^ond mi-ai t^otenutu vi^oti^a pana acum; si plin de pecate nu m^aai chie^omatu inaintea scaunului de judecata. „Lauda suflete alu meu pre Domnulu si nu uit^a t^ote bunat^otile Lui.“ In-dr^opta-te odata, inc^ota cu comiterea pecatului, prin carele vatemi pre Ddieu. Blestematu se fia pecatulu, prin carele am vatamatu pre Ddieu, restignitu pre Fiulu seu, si superatu pre Duchulu Santu. Fie in veci binecuventata bunatatea lui Ddieu, carele au t^otenutu at^ota pre pecatosulu in lume, si-lu mai sufer^e, ca po^ocaindu-se s^e se marturis^osc^a. D^omn^e intaresce-me in vointi^a mea, si d^a-mi t^oria suflet^osc^a, ca recunosc^ondu-mi pecatele, prin pocaintia se dobandescu mantuirea sufletului meu. Amin.

Vasilu Olariu,
preota.

O contra-lamurire.

Tribun'a, o fôia din Sibiu, la cele scrise despre lucrurile din Oradea-mare, în Nr. 130 drept argumentu a amintitu unu casu analogu din Aradu, că parintele Goldisiu preda religi'a în limb'a maghiara. La cererea noastră motivată din nr. 40 On. Red. dela Tribun'a ni dă în nr. 140 „O lamurire” dicend într'altele: „ne-am adresatu la a-cel'a, care ni-a datu informatiunea, si am cerutu se ne dee lamuriri, ca se potemu rectifică scirea adusa de noi. Am primitu respunsulu, că acum patru ani, la începutulu anului școlariu 1880/81 în deosebi în prim'a clasa pedagogica dela liceu în adeveru parintele Goldisiu a predatu religi'a în limb'a maghiara. Cum i va fi venitu acésta idee nu șcimu.” Șcim inse că din propriulu seu indemn n'a putut-o face *) etc.

Dlu Goldisiu la întrebarea noastră ni făcû contra-lamurirea următoria:

Domnule Redactoru!

Am onóre a ve respunde, că după datele ofici-ose aflătore la preparandi'a de statu din Aradu, în anulu școlariu 1880/81 în cele trei cursuri pedagogice (nefiind inca atunci cursulu alu IV-lea) au fostu la oalta 60 de elevi, între acesti'a numai doi romani, anume Georgiu Sabo din Arad si Ioanu Russu, nepotulu dlui Ioanu Slaviciu, din Siri'a (Világos) cu ajutoriu dela statu.

De 11 ani propunu ca profesoru ordinariu limb'a si literatur'a romana si de 10 ani ca catichetu religiunea ortodoxa, si potu dice cu Apostolulu, că „buna lupta am luptatu eu.” Publice mi-au fostu prelegerile, publice esamenenele, precum acést'a o pôte marturisi multime mare de elevi aflatori în școlele medii, pe la universități si deja în viéti'a publica spre informatiune mai buna dlui Slavici, a carui pasiu facia de mine fôrte m'a suprinsu.

Nu are statulu, seau Consistoriulu lipsa de a-perarea mea, dar referitoriu la catedr'a, ce eu o ocupu, binevoéscu On. Redactiune dela Tribun'a prin ómenii sei indemanateci ori-cand nemidilocitu a se convinge despre limb'a prelegeriloru mele, si va trebui se recunósca că catedr'a acést'a nu esista numai de forma.

Ne avend eu nici timpu, nici dispositiune de a propune religiunea seperatu celoru 2—3 elevi dela preparandi'a de statu, ei din anu în anu asculta si facu esamenulu impreuna cu studentii gimnasiali de class'a III—IV seau cu clasele superióre în limb'a romana.

Recunosc inse, că după impregiurări am propusu si propunu esceptionalminte si în limb'a maghiara, căci trebuie se fiu întielesu si de elevii cei ce nu vorbescu limb'a romana. Acést'a e o detorintia ce pentru dragulu pretinsului curentru a opiniei publice nici cand nu o voiu desconsideră.

Adres'a pentru casulu analogu asta data e greșita; deci în interesulu adeverului rogu pre On. redactiune a Tribunei se iee notitia despre acést'a deslucire, căci *asia stă lucrulu si nu altcum.*

Ar fi bine se nu provocăm certe si acolo, unde pana acuma am fostu si suntem în pace, fara vre-o presiune din afara seau din sus:

Goldisiu.

*) Ni-se spune, ca scirea adusa de „Tribun'a,” ca domnulu Goldisiu ar fi predatu religiunea în limb'a magiara, în prim'a clasa pedagogica dela liceu la începutulu anului școlariu 1880/81 a surprinsu si indignatu fôrte multu si pre directorulu si pre unii profesori dela preparandi'a de statu de aici, cari știu, ca religi'a s'a propusu totdeun'a în limb'a romana. Red.

Budapest'a, 21. Oct. st. n. 1884.

Stimate Domnule Redactoru!

Venimu cu cea mai profunda stima a Ve rugă, că se binevoiti a dá locu în pretiuit'a-Vi fôia următorei

Dechiaratiuni. *)

Subscrisii, ca fostii discipuli în decursulu aniloru 1876—1884 ai Reverendissimului Domnu *Iosifu Goldisiu*, protosincelu si professoru de limb'a romana si religia la clasele gimnasiale si reale din Aradu, ni-tienemu de sacra si morala detorintia a *dechiară solemnu*, că tôte invinuirile, cari se spunu în articolulu intitulatu „Justificarea parintelui canonicu Lauranu” — si aparutu în Nr. 130. dtto 25. Septemvre (7. Oct.) 1884 alu jurnalului cuotidianu „Tribun'a” la adres'a fostului nostru professoru multu iubit — neaudiendu noi din partea DSale în decursulu aniloru amintiti (adeca: 1876—1884) nici un'a prelegere în limb'a maghiara din limb'a romana seu mai multu din religia — *suntu lipsite de ori-ce temei!*

Atât'a pentru lamurirea cestiunei.

Ioanu Sienchea, m. p. Septimiu Sever Bocsianu, m. p.
juristu de a. I. juristu de a. III. că fostu discipulu alu Rev. D. Iosifu Goldisiu.

Georgiu Alexits, m. p. Valeriu Petco, m. p.
phil. de a. I. stud. în dreptu de a. II.

Nicolau Motiu, m. p.
studentu de medicina de anulu II.

D i v e r s e.

* Congresulu nationalu bisericescu alu provinciei noastre metropolitane se va conchiemă pre diu'a de 11/23 Noemvre anulu curentru.

* Unu nou sinodu. Luminatoriulu de ieri în o corespondintia din Budapest'a aduce scirea, ca Sântieni'a S'a, patriarchulu Angelici doresce si lucra ca sê se convóce sinodu archierescu din toti archiereii orientali ortodocsi din Bucovin'a, Dalmati'a, Bosni'a, Erzegovin'a, Ungari'a si Transilvani'a, si a esoperă ca acesti'a toti, va se dica si cei romani se-lu proc-lame si recunósca pre densulu de capu alu ortodesimului, facandu-i ai recunósce supremati'a lui preste densii. Mai tardiu, după ce i-ar succede acést'a, s'au întinde si asupra Serbiei unde metropolitulu actualu din Belgrad, facutu de densulu, pôte că nu i-s'ar opune. Asupra acestei sciri, daca ea se va confirmă, nu vomu întrelasă a-ne fase reflesiunile noastre.

* Dr. G. Vuia sosindu din Bucuresci unde a luat parte la congresulu mediciloru romani, a rein-ceptu practic'a medicala. Locuesce în Aradu strad'a Deák Ferencz Nr. 37. Orele de consultu dela 7—8 diminétia si dela 2—3 după amédi.

* Espositiunea din Iasi. Joi, s'a tienuta în localulu espositiunii, pe la órele 2—4, unu concursu între musicantii romani (lautarii) din Iasi, Brail'a, precum si Focsiani.

A începutu, dice *Liberalulu*, a cântă band'a dlui Stanica Bârleaza din Brail'a. S'au esecutatu dóue arii nationala, prea bine reusite, si în care partea principala a avutu d. Bârleaza. Publiculu a aplaudatu multu pe esecutantu.

După acést'a, d. Ioan Racu, din Focsiani, a începutu a esecută unu potpuri nationalu, pe *naiu*.

*) Publicăm acést'a dechiaratiune fara nici unu comentariu. Credemu inse, ca ar fi fost mai bine, dacă s'ar fi tramisu de-a dreptulu la onor. Redact. a „Tribunei.” Red.

Acestu instrumentu, care erá fôrte usitatu in vremurile vechi la noi in tíera, este acum cu totul parasitu si arare ori se mai gasesce pe unde-va unu canaretíu din naiu. Esecutiunea dlui Racu a fostu prea meritorie si dsa a recoltatu partea cea mai mare din aplausele publicului.

Veni apoi tarafulu dlui I. Arghir din Iasi, care esecutá *Marsiulu espositiunii*, compusu de insusi dlu Arghir. Compositiunea este placuta, cu tóte cá contine reminiscentie, si esecutiunea n'a lasatu nimicu de doritu; putem dice ca a celu fost mai bunu *ansamblu* din cáte s'a produsu.

Tarafulu lui Ionica Barbu din Iasi, au succedatu dlui Arghir. D. Barbu, fiulu vestitului vechiu *staroste de cobzari*, imortalisatu de dlu Alecsandri, a cântatu vr'o dóue romantie nationale cu multa mae-strie. De si ds'a nu mai posiede o vóce puternica, ce o avea odinióra, totusi a fostu destulu de placutu si multu aplaudatu.

Unu flautistu din trup'a dlui Barbu esecutá cu multa talentu unu potpuri nationalu, si fu de multe ori interruptu cu aplause frenetice.

Dupa o nóua succedare a acestoru trei bande, music'a reg. alu 8-lea esecutá o prea frumoáa compositiune originala.

Apoi, dupa unu marsiu esecutatu de tarafurile intrunite, se anuntiá continuarea concursului pentru diu'a de Sambata 6 curinte.

Localulu integru alu espositiunii si dependintiele erau invadate de unu adevératu potopu de lume. N'aveai incatro te întórce, nici pe unde resbate.

* Reuniunea femeiloru romane din Sibíiu.

In urmarea apelului din 10/22 Maiu a. c., au incursu mai din tóte partile locuite de Romani preste 1200 de obiecte alese, cele mai multe lucruri de mana tieranésca de tóta frumseti'a.

Sunt fôrte multe lucruri de salonu manufacturi ale dameloru nóstre, apoi obiecte cumperate, de aur, argintu, sticla si altfelu de metalu.

Din partea Reuniunei s'a cumperatu dreptu castigu principalu dóue girandoluri de argintu (china) cáte cu 7 bratie, in valóre de 200 fl.

Din tóte obiectele s'au compusu 1000 de castiguri, dintre cari o multime sunt de valóre dela 5—20 fl. sunt si dela 20—40 fl. dar nici unulu sub 50 cr. Tóte obiectele impreuna sunt pretiuite prin espterti peste 3000 fl.

Obiectele cari voru cadé pe sortiurile nevendute, apoi cele ce nu se voru redicá in timpulu prescisu, se voru vinde la licitatiune publica in favóru fondului.

Desi este usu ca la loteriile cu scopu filantropicu se se emita sortiuri in valóre nominala de celu putinu diece ori mai mare decât valórea premiiloru, reuniunea nóstra tienend contu de publiculu nostru angajat la dese si tot felulu de contribuiri, va emite pentru 1000 de castiguri numai 12,000 de sortiuri á 50 cr. in valóre nominala de 6000 fl. va se dica nici de dóue ori cât e valórea obiecteloru, din cari totu pe 12 numeri cade unu castigu.

Tragerea la sorti va fi la 25 Noemvre a. c., din intemplantare chiar pe timpulu congresului, care precum se afirma se va deschide la 23 Noemvre.

Ca publiculu se fie informatu despre valórea si frumseti'a castiguriloru, la timpulu seu se va aran-giá o espositiune la unu locu potrivit, carea va fi deschisa 8—10 dila.

Pentru evitarea ori-carei banneli din partea proprietariloru sortiuriloru, tragerea la sorti se va efeptu cu tóta publicitatea si control'a posibila. A-nume:

Se va compune unu catalogu despre tóte castigurile cu numeri curenti.

In acest catalogu se va descrie fiecare obiectu si se va provedé cu numerulu din catalogu.

Catalogulu va servi de basa castiguriloru, si spre acest scopu se va legalisá prin notariulu publicu.

In acest catalogu se vor induce obiectele astfelu, ca pe fie-care suta se cada de o potriua obiecte din tóte categoriile.

In diu'a premergátorie tragerei la sorti se vor táia numerii in presentia unui notariu publicu si asiediatu fie-care in cáte unu micu cilindru de lemanu, se vor pune totu cáte 1000 intr'unu seculétu, care se va provedé cu sigilulu reuniunei si a notariului publicu.

In diu'a tragerei la sorti se vor trage din fie-care mie cáte 82 numeri, totalu 996, ér din tóte impreuna 4 numeri, preste totu 1000 castiguri, cari a-poi punendu-se de nou in urna, se vor trage pe rend, si se vor introduce in catalogu cu incepere dela nr. 1 in ordinea in care se vor trage.

Numerulu care se va trage antai, va castigá obiectulu 1 din catalogu si asia mai departe.

Tragerea la sorti inca se va efeptá sub control'a unui notariu publicu.

Catalogulu se va tipári dimpreuna cu numerii trasi la sorti, si se va distribuí pe la colectanti, ca fie-cine sè se póta orientá acasa despre castigulu seu.

Banii incursi din sortiurile vendute, precum si sortiurile nevendute vor avé sè se espedeze la adres'a reuniunei astfelu, ca celu multu pana la 23 Noemvre se ajunga la biroulu comitetului.

Obiectele neridicate in 30 de dila dela diu'a tragerei la sorti remanu in favórea fondului.

Sibíiu, 20 Oct. 1884.

Maria Cosma, m. p.
presid. comitetului.

Concursu.

Nru 342 S

Pentru postulu invetiatorescu din *Surdaculu mieu*, tractulu Fagetului se deschide concursu cu terminulu pana la 15/27. Noemvrie a. c.

Beneficiulu acestui postu consta din 160 fl. v. a. 18-45 Hl. de cucuruza, 6 fl. v. a. pentru sare, 6 fl. 40 cr. pentru lumini, 10 fl. pentru conferintiele invetiatoresci, 32 metri cubici de lemne din care se încaldiesce si scóla, pentru scriptaristica 9 fl. v. v. si 3 jugere de pamenta si cortulu cu dóue odai.

Petitiile pentru acestu postu se trimitu in Caransebesiu la Consistoriulu subsemnatu.

Caransebesiu, din siedinti'a consistoriala tienuta in 20. Septemvrie 1884.

Consistoriulu diecesanu.

Pentru ocuparea postului invetiatorescu la scól'a confesionala gr. or. romana din comun'a *Brebulu*, protopresviteratul Caransebesiu, se escrie concursu cu terminu de concurare pana la 20. Octomvre 1884. sf. v.

Emolumintele sunt:

a) Salariu in bani gat'a 300 fl.

b) 8 stanjeni lemne in natura din care se încalzesc si scól'a.

c) diurne la conferintiele invetiatorești 14 fl.

d) scripturistica 5 fl.

e) cuartiru liberu si gradina de 800⁰ apoi 2 jugere pamentu estravilanu.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt poftiti a-si tramite recursele instruate in sensulu stat. organicu Reverendissimului Domnu inspectoru scolaru subst. Ferdinand Musta, preotu in Valeaboului, p. u. Karansebes, — pana la terminulu susu indicatu.

Se conditionéza, ca competentii au a-se presentá in atare serbatóre in biserica din Brebulu.

Din siedinti'a comitetului parochialu gr. or. romanu, Brebulu 15/27. Septemvre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Ferdinand Musta**, preotu si inspectoru scolaru subst.

De órece la 7/19 Octomvre a. c. nu s'a potutu efectui alegerea de invetiatoriu in *Murani*, prin acést'a se escrie de nou concursu cu terminu de alegere pe 4/16 Noemvre a. c.

Emolumintele annali sunt: 162 fl. 30 cr., 60 meti de grâu, 8 orgii de lemne, pamentu 4 jugere, pausialulu de scrisu 5 fl., 6 fl. pentru conferintie, cuartiru liberu si gradina intravilana.

Recursele ajustate conform prescrișelor stat. org. si cu Testimoniu din limb'a magiara, sê se substérna pana in 1 Noemvre a. c. subscrisului inspectoru de scóle per Vinga in Szécsány.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Iosif Gradinariu**, inspectoru scol.

Pe bas'a decisului venerabilului consistoriu diecesanu din Caransebesiu de dto 20 Septemvre a. c. Nr. 550 S. se escrie concursu pentru ocuparea postulu invetiatoreșcu la scól'a gr. or. romana din *Sosdi'a*, protopresviteratulu Jebelului, cu terminu pana la 27. Octomvre st. v. 1884.

Emolumintele impreunate cu acestu postu invetiatoreșcu sunt urmátorele: 1) in bani gat'a 200 fl. 2) 4 stenjeni de lemne pentru incaldirea scólei, 3) 12-3 Hl. grâu si 12-3 Hl. cucuruзу, 4) pausiale de scripturistica 8 fl. 5) pentru conferintiele invetiatorești 10 fl. 6) 4 jugere de pamentu de fénatia clas'a prima, 7) gradina $\frac{1}{2}$ jugeru pentru legumi si cuartiru liberu, 8) dela inmormentari 50 cr.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati recursele loru provideute cu tóte documintele prescrișe de statutu org. bisericescu a-le adresá comitetului parochialu, si a-le tramite Domnului protopresviteru **Alesandru Ioanovicu** in Jebelu, pana la mai susu indicatulu terminu.

Sosdi'a, la 30. Septemvre 1884.

Pentru comitetulu parochialu:

Vichentiu Prohab, m. p.
preotu.

In contielegere cu Rv. d. protopopu **Alesandru Ioanovicu**.

Pentru ocuparea statiunei invetiatorești din *Campanii de susu* si de *josu*, tractulu Vascului, cu terminu pana la 26. Octomvre v. a. c.

Salariulu este: a) 105 fl. in bani, b) 8 cubule grâu si 4 cubule cucuruзу, c) 12 stangeni de lemne, d) veniturile cantoralu si e) cuartiru liberu.

Recurrentii vor avé a-si tramite petitiunile lóru pana la 25. Octomvre v. a. c. la subscrisulu protopopu in Beiusiu provideute cu documintele prescrișe in stat. organicu.

Beiusiu, 1 Octomvre 1884.

In contielegere cu comitetulu parochialu din Campani.

Vasilu Papp, m. p.

protopopu si inspect. cerc. de scóle in tract. Vascului.

Pentru ocuparea postulu invetiatoreșcu din comun'a **F. Tóth**, inspectoratulu Belilui, se escrie concursu cu terminulu de alegere pe diu'a 21. Octomvre st. v. cand de odata se va tiené si alegerea.

Emolumintele sunt: a) in bani 100 fl. b) 25 cubule bucate $\frac{1}{2}$ grâu $\frac{1}{2}$ cucuruзу, c) 10 orgii de lemne, din care are a-se incaldi si scól'a, d) compentinti'a de pasiune dupa 4 jugere de pamentu — si cortelu cu gradina pentru legumi.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a-si tramite suplicele loru instruite conform Statutulu org. subscrisului oficiu inspectoralu p. u. Tenke in Gyanta.

F. Tóth, la 20 Septemvre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Iosif Pintia** m. p. inspectore cerc.

Conform decisului Comitetulu parochialu din *Chitighazu*, dto 23 Sept. 1884 nr. 1 basatu pe ordinatiunea Ven. Consist. eparchialu din 2 Aug. 1884 Nr. 2196. B. cu acést'a se deschide concursu pentru unu postu de capelanu temporalu la parochi'a din locu, ce de presinte stá sub folosinti'a dlui protopresviteru **Petru Chirilescu**, pe langa obsevarea ca alesulu dupa mórtea acestui'a va fi privitu ca parochu alesu permanentu si definitivu.

Alesulu pana ce dlu protopopu va fi in viétia, va purtá titlulu de capelanu, si precum in functiunile parochiali, asia si in cancelari'a protopopésca i-va dá dlui protopopu man'a de ajutoriu, ca unu supusu si subordinatu.

Emolumintele capelanului vor fi:

1) 20 jugere de pamentu estravilanu de prim'a calitate comasatu.

2) Din birulu parochialu, ce va incurge dela 230 de case a $\frac{1}{3}$ parte.

3) Din venitululu stolaru jumetate.

Si fiindu ca parochi'a e de clas'a I-a dela recurrenti se poftesce Testimoniu si documinte de calificatiune pentru parochie de asemenea clasa.

Recursele adresate catra Comitetulu parochialu pana in 16 Octomvre a. c. sunt a-se trimite Rvd. Domnu **Petru Chirilescu** in *Chitighazu* (*Kétegyháza*).

Alegerea se va tiené Dumineca 21 Octomvre st. v. a. c. pana cand aspirantii la acestu postu de capelanie, au sê se presenteze in fati'a locului la S. biserica pentru de a-si aretá desteritatea in cele biseriesci.

Datu din Siedinti'a Comitet. parochialu tienuta in *Chitighazu* la 23 Sept. 1884.

Pentru Comitetulu parochialu.

Mihailu Ardeleanu, m. p.
preside.

In contielegere cu mine: **Petru Chirilescu**, m. p. protopresh.